31968R0234

1968.3.2. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 55/1

A TANÁCS 234/68/EGK RENDELETE

(1968. február 27.)

az élő fák és egyéb növények, hagymák, gyökerek és hasonló részek, vágott virágok és lombdíszek piacának közös szervezésének létrehozásáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 42. és 43. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

mivel a mezőgazdasági termékek közös piaca működésének és fejlődésének együtt kell járnia az olyan közös agrárpolitika létrehozásával, amelynek fontos részét képezi a mezőgazdasági piacoknak a terméktől függően különféle formákban megjelenő közös szervezése;

mivel az élő fák, egyéb növények, hagymák, gyökerek és hasonló részek, a vágott virágok és a lombdíszek (a továbbiakban — adott esetben —„élő növények") különösen fontosak a Közösség egyes régióinak mezőgazdasága szempontjából; mivel ezekben a régiókban az ilyen termékek előállításából származó bevétel képezi a növénytermesztők fő jövedelmét; mivel ezért megfelelő intézkedésekkel mindent meg kell tenni e termelés racionális értékesítésének támogatása és a stabil piaci körülmények biztosítása érdekében;

mivel a közös piacszervezés létrehozása szempontjából az egyik megteendő intézkedés a közös minőségi szabványok alkalmazása az adott termékekre; mivel e szabványok alkalmazásának szükségszerűen az a hatása, hogy a nem megfelelő minőségű termékek kiszorulnak a piacról, valamint, hogy fejlődnek azok a valódi versenyen alapuló kereskedelmi kapcsolatok, amelyek hozzájárulnak a termelés jövedelmezőségének javításához;

mivel e szabványok alkalmazása a szabványosítás hatálya alá tartozó termékek bizonyos formában történő minőségellenőrzését teszik szükségessé; mivel ezért rendelkezni kell az ilyen ellenőrzés biztosítása érdekében;

mivel a virághagymák harmadik országokba történő kivitele számottevő gazdasági jelentőséggel bír a Közösség számára; mivel e kivitelek folytatása és fejlesztése az árak stabilizálásával biztosítható e kereskedelmen belül; mivel ezért elő kell írni a szóban forgó termékek export minimálárát;

mivel az élő növények piacának közös szervezése indokolja a közös vámtarifa alkalmazását; mivel emellett haladéktalanul össze kell hangolni és egységesíteni a harmadik országokból származó behozatalra vonatkozó rendeleteket;

mivel annak érdekében, hogy a Közösség piaca ne maradjon védelem nélkül az export és az import miatt esetleg kivételesen felmerülő zavarokkal szemben, a Közösség számára lehetővé kell tenni, hogy haladéktalanul megtegye a szükséges intézkedéseket;

mivel a közös piacszervezéssel együtt jár a szóban forgó áruk szabad mozgásával szemben álló akadályok eltávolítása a Közösség belső határainál;

mivel a Szerződés azon rendelkezéseit, amelyek lehetővé teszik a tagállamok által nyújtott támogatások felmérését, valamint a közös piaccal össze nem egyeztethető támogatások tilalmát, az élő növényekre is vonatkoztatni kell;

mivel a javasolt intézkedések végrehajtásának megkönnyítése érdekében megfelelő eljárásról kell rendelkezni a tagállamok és a Bizottság közötti szoros együttműködés létrehozására egy Irányítóbizottságon belül;

mivel az élő növények piacának közös szervezésének ugyanakkor kellőképpen figyelembe kell vennie a Szerződés 39. és 110. cikkében meghatározott célkitűzéseket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

([1]) HL 156., 1967.7.15., 27. o.

1. cikk

A közös vámtarifa 6. fejezete alá tartozó termékek tekintetében létre kell hozni az élő fák és egyéb növények, hagymák, gyökerek és hasonló részek, vágott virágok és lombdíszek piacának közös szervezését; a közös piacszervezés magában foglalja a közös minőségi szabványokat, valamint kereskedelmi rendszert.

2. cikk

A kereskedelem és a közös kereskedelmi szervezetek tevékenységének ösztönzése érdekében az 1. cikkben említett termékek vonatkozásában a következő közösségi intézkedések hozhatók:

– a minőség javítására és a kereslet ösztönzésére irányuló intézkedések,

– a termelés és az értékesítés jobb szervezésének elősegítésére irányuló intézkedések,

– a piaci ártendenciák jegyzésének megkönnyítésére irányuló intézkedések.

A Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban az intézkedésekre vonatkozóan általános szabályokat kell elfogadni.

3. cikk

Az 1. cikkben említett termékekre vagy e termékek csoportjaira meg lehet határozni minőségi, méret- és csomagolási szabványokat, valamint e szabványok hatályát; a szabványok különösen a minőségi besorolásra, a csomagolásra, a kiszerelésre és a jelölésre vonatkozhatnak.

Ha szabványok kerültek elfogadásra, akkor csak az említett szabványokkal összhangban lehet értékesítés céljából bemutatni, eladásra ajánlani, értékesíteni, leszállítani vagy más módon forgalmazni azokat a termékeket, amelyekre e szabványok vonatkoznak.

A szabványokat és azok alkalmazásának általános szabályait a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szavazási eljárásnak megfelelően eljárva, a Bizottság javaslatára a Tanács fogadja el.

4. cikk

A minőségi szabványoknak a termeléssel és az értékesítési módszerekkel szemben támasztott követelmények figyelembevétele érdekében történő kiigazításáról a 14. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően lehet dönteni.

5. cikk

(1) A tagállamok minőségi vizsgálatnak vetik alá azokat a termékeket, amelyekre minőségi szabványokat határoztak meg. Az egyes minőségi szabványok hatálybalépésétől számított legkésőbb egy hónapon belül a tagállamok tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot minden olyan termék vagy termékcsoport ellenőrzésével megbízott intézmény nevéről és címéről, amelyre a szabványt meghatározták.

(2) Szükség esetén a 14. cikkben meghatározott eljárással összhangban az (1) bekezdés alkalmazására részletes szabályokat kell elfogadni, figyelembe véve különösen azt, hogy biztosítani kell az ellenőrző szervek munkájának összehangolását és a minőségi szabványok értelmezésének és alkalmazásának egységességét.

6. cikk

A szabványok meghatározása után a hirdetés útján közzétett ajánlatokban, katalógusokban vagy árlistákban — amennyiben közlik az árat — fel kell tüntetni a termék jellegét és méretbesorolását.

7. cikk

(1) A közös vámtarifa 06.01 vámtarifaszáma alá tartozó minden egyes termék harmadik országokba irányuló exportjára 1968-tól kezdve évente, az értékesítési szezon előtt megfelelő időben egy vagy több minimálár határozható meg a 14. cikkben megállapított eljárással összhangban.

Az ilyen termékek exportja csak a szóban forgó termékre rögzített minimálárral egyenlő vagy annál magasabb áron engedélyezett.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásának részletes szabályait a 14. cikkben megállapított eljárással összhangban kell meghatározni.

8. cikk

(1) A közös vámtarifát az 1. cikkben említett termékekre 1968. július 1-jétől kell alkalmazni; ettől az időponttól semmilyen más vámteher nem vethető ki.

(2) A Tanács a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárás alapján a Bizottság javaslatára 1968. július 1-je előtt elfogadja az egyes tagállamok által a harmadik országok tekintetében alkalmazott importrendszer összehangolásához és egységesítéséhez szükséges rendelkezéseket. Ezek az intézkedések legkésőbb 1969. január 1-jén lépnek hatályba.

9. cikk

(1) Ha a behozatal vagy kivitel miatt az 1. cikkben említett termék vagy termékek közösségi piacán a Szerződés 39. cikkében megállapított célkitűzéseket veszélyeztető súlyos zavarok tapasztalhatók, vagy ezek veszélye fenyeget, az ilyen zavarok vagy a zavarok veszélyének megszüntetéséig megfelelő intézkedések alkalmazhatók a harmadik országokkal folytatott kereskedelemre.

A Tanács a Szerződés 43. cikk (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárás alapján eljárva, a Bizottság javaslatára elfogadja e bekezdés alkalmazásának részletes szabályait, és meghatározza, mely esetekben és milyen keretek között tehetnek a tagállamok védőintézkedéseket.

(2) Az (1) bekezdésben említett helyzet felmerülése esetén a Bizottság, valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére dönt a szükséges intézkedésekről; az intézkedéseket közölni kell a tagállamokkal, és azok azonnal alkalmazhatók. Ha a Bizottsághoz valamely tagállamtól kérelem érkezik, a Bizottságnak a kérelem érkezését követő huszonnégy órán belül határozatot kell hoznia.

(3) A Bizottság által hozott határozat szerinti intézkedések a közlésük napját követő három munkanapon belül utalhatók a Tanács elé. A Tanácsnak haladéktalanul össze kell ülnie. A Szerződés 43. cikk (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárással összhangban a Tanács megváltoztathatja vagy hatályon kívül helyezheti a kérdéses intézkedéseket.

10. cikk

(1) A Közösség belső kereskedelmében tilos:

– vámok vagy azzal azonos hatású díjak kivetése,

– mennyiségi korlátozások vagy azzal azonos hatású intézkedések,

– a Szerződés 44. cikkének alkalmazása.

(2) Az (1) bekezdés második és harmadik francia bekezdésében foglalt rendelkezésektől eltérve, továbbra is engedélykötelesek a mennyiségi korlátozások vagy azzal egyenértékű intézkedések, valamint a Szerződés 44. cikkének alkalmazása:

– a nem gyökeres szőlődugványokra és oltványokra (közös vámtarifa 06.02 A I. vámtarifaszáma) és az oltott vagy gyökeres szőlődugványokra (közös vámtarifa 06.02 B. vámtarifaszáma) a Tanács által a szőlő ivartalan szaporításáról elfogadandó rendelkezések valamennyi tagállamban történő alkalmazására megállapított időpontig,

– a cserepes növényekre, valamint a gyümölcsfa-csemetékre és -bokrokra (közös vámtarifa 06.02 C II. vámtarifaszáma) 1968. december 31-ig.

A cserepes növények, valamint a gyümölcsfa-csemeték és -bokrok (közös vámtarifa 06.02 C II. vámtarifaszáma) tekintetében a Tanács a rendelet 3., 12. vagy 18. cikke értelmében előírt esetekben hozza meg ezeket az intézkedéseket.

11. cikk

Ha e rendelet másként nem rendelkezik, az 1. cikkben említett termékek előállítására és kereskedelmére a Szerződés 92–94. cikkét kell alkalmazni.

12. cikk

A Tanács a Szerződés 43. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban, a tapasztalatok ismeretében, adott esetben a rendeletet további rendelkezésekkel egészíti ki.

13. cikk

(1) Megalakul az Élőnövény- és Virágpiaci Irányítóbizottság (a továbbiakban: a „bizottság”), amely a tagállamok képviselőiből áll, és amelynek elnöke a Bizottság egyik képviselője.

(2) A bizottságon belül a tagállamok szavazatait a Szerződés 148. cikkének (2) bekezdése szerint kell súlyozni. Az elnök nem szavazhat.

14. cikk

(1) Ha az e cikkben megállapított eljárás követendő, az elnök, saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam képviselőjének a kérelmére az ügyet a bizottság elé utalja.

(2) A Bizottság képviselője beterjeszti a tervezett intézkedések tervezetét. A bizottság ezekről az intézkedésekről az elbírálás alatt álló kérdések sürgősségének megfelelően az elnök által kitűzött határidőn belül véleményt nyilvánít. A véleményt többségi tizenkét szavazattal hozza meg.

(3) A Bizottság elfogadja az intézkedéseket, amelyek azonnal alkalmazandók. Ha azonban ezek az intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, akkor a Bizottság ezt haladéktalanul közli a Tanáccsal. Ebben az esetben a Bizottság az általa elfogadott intézkedések végrehajtására a fenti közlés időpontjától számítva legfeljebb egy hónap haladékot adhat.

A Tanács a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárással összhangban egy hónapon belül más döntést hozhat.

15. cikk

A bizottság akár saját kezdeményezésére, akár valamely tagállam képviselőjének kérelmére elbírálhat az elnök által beterjesztett bármilyen egyéb kérdést is.

16. cikk

Az átmeneti időszak végén a Tanács, a Szerződés 43. cikkének (2) bekezdésében megállapított szavazási eljárással összhangban eljárva, a tapasztalatok ismeretében a Bizottság javaslatára döntést hozhat arról, fenntartja-e, vagy pedig módosítja a 14. cikk rendelkezéseit.

17. cikk

Ezt a rendeletet egyidejűleg a Szerződés 39. és 110. cikkében meghatározott célkitűzésekre is megfelelő figyelemmel kell alkalmazni.

18. cikk

Ez a rendeletet tagállamokban már elfogadott vagy a törvényi, rendeleti és közigazgatási intézkedésekben megállapított rendelkezések közelítése céljából elfogadni szándékozott, az 1. cikk hatálya alá tartozó egyes termékek előállításának technikai vagy genetikai fenntartását vagy javítását célzó és kifejezetten reprodukálási célt szolgáló rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni.

19. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Rendelkezéseit 1968. július 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1968. február 27-én.

a Tanács részéről

az elnök

E. FAURE